

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - ВЕЛИКО ТЪРНОВО

№ 1798/2018 г.
.....

ЧРЕЗ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
СВИЩОВ

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПРОТЕСТ

от Светлана Иванова-прокурор в
Окръжна прокуратура Велико Търново

срещу Наредба за определянето и
администриране на местните такси и цени на
услуги на територията на община Свищов

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Наредба за определянето и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Свищов е приета с Решение № 710/30.11.2017 г. по Протокол № 46 на Общински съвет Свищов.

Считам разпоредбата на чл. 21, ал. 6 за нищожна, а тези на чл. 26, ал. 2, ал. 3, ал. 4, т. 1, т. 2 и т. 3 - в частта „месечен абонамент“, ал. 5, ал. 6 - в частта, касаеща причините и условията, при които не се заплаща такса и ал. 10; т. 3 от Приложение 2 - Такси за детски градини, детски ясли, детски кухни, т. 25 от Приложение 4 - Административни услуги и т. 15 от Приложение № 1 - У за незаконосъобразни, поради противоречие с нормативни разпоредби от по-висок ранг. Затова подавам настоящия протест със следните аргументи:

Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 3 от АПК издадените от общинските съвети наредби следва да съответстват на нормативните актове от по-висока степен и да уреждат съобразно тях обществени отношения от местно значение. В конкретния случай Наредба за определянето и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Свищов, е издадена на основание чл. 9 от Закона за местните данъци и такси и нейните разпоредби следва да съответстват на закона, като детайлизират заложените в него общи положения, съобразно местните условия и предоставената на общинския съвет

компетентност. Именно ЗМДТ е рамката, която общинският съвет трябва да съблюдава при приемане на конкретни разпоредби от наредбата.

В тази връзка е очевидно противоречието на законодателното решение и чл. 21, ал. 6 от наредбата, регламентиращ възможността за налагане на глоба или имуществена санкция в трикратния размер на дължимата годишна такса за имота за сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане на битови отпадъци, но не по-малко от 200 лв., ако при подадена декларация, че същият не се ползва през цялата година, се установи ползване. ЗМДТ не урежда подобни случаи. При невярно декларирани данни и обстоятелства, които водят до определяне на такса в по-малък размер или освобождаване от такса, чл. 123, ал. 3 от ЗМДТ предвижда глоба или имуществена санкция в дадени граници, но абсолютни по стойност, които не зависят от размера на дължимата такса и са различни от предвидените по наредбата. Касае се за административнонаказателна отговорност, налагана по силата на самия закон за неспазване на неговите разпоредби и санкциите по чл. 21, ал. 6 от наредбата се явяват допълнителни и непредвидени в ЗМДТ. Подобен подход противоречи на принципа, че санкционните норми, каквито са посочените, могат да бъдат въведени само със закон и не могат да се допълват с подзаконов нормативен акт. Освен това при наличието на изрична законова регламентация, определяща едно деяние като такова, нарушаващо установения ред за държавно управление и обявено за наказуемо с административно наказание, въвеждането на наказание за него с подзаконовия нормативен акт, е недопустимо. Противното би означавало за едно и също нарушение, извършителят да може да бъде санкциониран чрез налагане на отделни административни наказания - и по ЗМДТ, и по наредбата на Община Свищов, което би било в разрез с основни принципи на административнонаказателния процес.

Отделно следва да се отбележи, че съгласно чл. 9 от ЗМДТ общинският съвет приема наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите, която дейност обаче не включва определяне на наказания за нарушения, свързани с местните данъци и такси. С такива правомощия общинският съвет не разполага. Поради това създавайки посочените разпоредби, той е иззел чужда материална компетентност, недопустимо надхвърляйки правомощията, предоставени му със ЗМСМА и ЗМДТ, а липсата на компетентност винаги е основание за нищожност на акта.

Ако пък се приеме, че се касае единствено за противоречие с чл. 123, ал. 3 от ЗМДТ, то е налице незаконосъобразност, поради несъобразяване с нормативни разпоредби от по-висш порядък.

Съгласно чл. 26, ал. 2 и ал. 3 от наредбата, за посещение в детски градини и полудневни детски градини или групи се заплаща месечен абонамент, определен в Приложение 2, т. 3. В ал. 4, т. 1, т. 2 и т. 3 са дадени различни хипотези, в които също се заплаща такъв наред с таксата, а в ал. 5 и ал. 10 се уреждат случаи, в които той не се дължи.

От цялостния прочит на чл. 26 от наредбата става ясно, че таксата за посещение на детска градина се формира от два компонента - месечен абонамент, дължащ се независимо от присъствието на детето и дневна такса, която не се

заплаща само, ако детското заведение бъде предварително уведомено за отсъствието на детето. При преценка законосъобразността на общинската уредба следва да се има предвид първичната регламентация, дадена, както в ЗМДТ, така и в нормативните актове, касаещи образованието.

Съгласно чл. 6, ал. 1, б. "в" ЗМДТ общините събират местни такси за ползване на детски ясли, детски кухни, детски градини, специализирани институции за предоставяне на социални услуги, лагери, общежития и други общински социални услуги. Съобразно разпоредбата на чл. 81 ЗМДТ за ползване на детски ясли и детски градини се събират от родителите или настойниците месечни такси. В чл. 86 ЗМДТ е посочено, че същите са в размер на съответстващата реална издръжка на едно лице, която по силата на ал. 2 на същия член включва месечните разходи за храна, постелен инвентар и облекло и др. изчерпателно изброени. Никъде - нито в ЗМДТ, нито в специален закон не е предвидена постоянна такса или месечен абонамент, т. е. тя не е законово регламентирана. Уредената в закона месечна такса се дължи само при реалното предоставяне на услугата. Обратното би означавало въвеждане на такса за непредоставени местни услуги - в противоречие с принципите, при които се определят техните цени, залегнали в чл. 8 от ЗМДТ. Изрично този въпрос е намерил нормативно разрешение и в действащия към момента, на основание § 30 от ПЗР на Закона за предучилищното и училищното образование, Правилник за прилагане на Закона за народната просвета, в чл. 30, ал. 4, изр. второ от който е посочено, че „за времето, през което детето не е посещавало детската градина, не се заплаща такса“.

Тоест така формулираните правила в наредбата, че се дължи месечен абонамент и той се заплаща, независимо от това колко дни детето е посещавало детска градина, противоречи на разпоредби от по-висок ранг, доколкото има за последица формиране на задължение за заплащане на такса за услуга и в случаите, когато принципно това не е дължимо. Протестираните разпоредби на чл. 26, ал. 2 и ал. 3, ал. 4, т. 1, т. 2 и т. 3, в частта „месечен абонамент“ и Приложение 2, т. 3 преуреждат по различен начин вече уредени от закон обществени отношения, поради което се явяват неконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Порочността на тези норми влече след себе си и незаконосъобразност на чл. 26, ал. 5 и ал. 10 от наредбата, които определят кога не са дължи месечен абонамент, тъй като е налице логическа свързаност между текстовете.

Чл. 26, ал. 6 от наредбата допуска неплащането на такса при отсъствие на дете, но единствено при условие, че директорът на детското заведение е уведомен предварително - до 24 часа, ако отсъствието е по домашни причини и до първия ден от него, ако е поради заболяване. С оглед изложените вече аргументи за дължимост на таксите само при реално ползване на услугите, считам противоречието и на тези текстове от наредбата със нормативни разпоредби от по-висш порядък за очевидно.

В т. 25 от Приложение 4 - Административни услуги от наредбата на Общински съвет Свищов е предвидено заплащането за такса за признаване или изпълнение на съдебно решение или друг акт на чуждестранен съд или друг

орган, което също е незаконосъобразно. Това следва от нормата на чл. 60, ал. 1 от Конституцията на РБ, която гласи, че данъците и таксите могат да се въвеждат само със закон и от ЗМДТ, където не е определена таква такса.

Не обосновава извод в друга насока и регламентираната в чл. 117 от Кодекса на международното частно право дейност по признаване на чуждестранно съдебно решение или други актове. Същият има несамостоятелен характер и се осъществява от съответната администрация при общината в рамките на друго всяко производство. Ето защо услугата и дължимостта на такса за нея следва да се преценяват в рамките на това главно производство.

Последните аргументи са валидни и по отношение на т. 15 от Приложение № 1 – У от наредбата, предвиждащи заплащане на такса за разглеждане на жалба.

В обобщение на изложеното, намирам посочените разпоредби от Наредба за определянето и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Свищов за незаконосъобразни, като противоречащи на нормативни актове от висока степен, което налага тяхната отмяна, а тези на чл. 21, ал. 6 и за нищожна.

По изтъкнатите съображения и на основание чл. 185, чл. 186, ал. 2 и чл. 191, ал. 2 от АПК,

ПРОТЕСТИРАМ

Разпоредбата на чл. 21, ал. 6 от Наредба за определянето и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Свищов, приета с Решение № 710/30.11.2017 г по Протокол № 46 на Общински съвет Свищов, като нищожна, а тези на чл. 26, ал. 2, ал. 3, ал. 4, т. 1, т. 2 и т. 3 - в частта „месечен абонамент“, ал. 5, ал. 6 - в частта, касаеща причините и условията, при които не се заплаща такса и ал. 10; т. 3 от Приложение 2 - Такси за детски градини, детски ясли, детски кухни, т. 25 от Приложение 4 - Административни услуги и т. 15 от Приложение № 1 – У, като незаконосъобразни, с искане за тяхната отмяна.

В случай на уважаване на протеста, моля да присъдите за прокуратурата и направените по делото разноски.

ПРИЛОЖЕНИЕ:

документ за платена такса за обявление в ДВ
екземпляр от протеста за Общински съвет Свищов

ПРОКУРАТОР:

етлана Иванова/